

185. Wetboek der douane en accijnzen — Boek IV — 1981	450 F
186. Wetboek der douane en accijnzen — Boek V — 1981	450 F
187. Wetboek der douane en accijnzen — Boek VI — 1981	450 F
188. Wetboek der douane en accijnzen — Boek VII — 1986	450 F
189. Borgtochten — 1985	300 F
190. Douane — Expeditieuren — 1971	250 F

**Administratie van de BTW, registratie en domeinen  
(Vervreemding van onroerende domeingooderen)**

*Bekendmaking gedaan ter uitvoering van de wet van 31 mei 1923*

Het Waalse Gewest is voornemens uit de hand te verkopen :

Gemeente Virton, 6e afdeling, Saint-Mard

Een terrein gelegen ter plaatse « Au gros pré », gekadastrerd of geweest, wijk A, n<sup>o</sup> 912L2, met een oppervlakte van 23 a 41 ca, een deel, in woongebied en de ander in agrarisch gebied, palende aan Fosty-Bernard, René, N.M.B.S. en het Waalse Gewest.

Prijs : 70 000 frank, plus de kosten.

Eventuele bezwaren of hogere aanbiedingen dienen binnen de maand van dit bericht overgemaakt aan het Aankoopcomité, Complexe administratif, te Neufchâteau (tel. 061/27 79 11, uitbr. 130 of 138).

185. Code des douanes et accises — Tome IV — 1981	450 F
186. Code des douanes et accises — Tome V — 1981	450 F
187. Code des douanes et accises — Tome VI — 1981	450 F
188. Code des douanes et accises — Tome VII — 1986	450 F
189. Cautionnements — 1985	300 F
190. Agents en douane — 1971	250 F

**Administration de la T.V.A., de l'enregistrement et des domaines  
(Aliénation d'immeubles domaniaux)**

*Publication faite en exécution de la loi du 31 mai 1923*

La Région wallonne se propose de vendre de gré à gré :

Commune de Virton, 6e division, Saint-Mard

Un terrain sis au lieu-dit « Au gros pré », cadastré ou l'ayant été section A, n<sup>o</sup> 912L2, d'une superficie de 23 a 41 ca, une partie en zone d'habitat et l'autre en zone agricole, tenant à Fosty-Bernard, René, la S.N.C.B. et la Région wallonne.

Prix : 70 000 francs, plus les frais.

Les réclamations ou les offres supérieures éventuelles doivent être adressées dans le mois du présent avis au Comité d'acquisition de Neufchâteau, C.A.I. (tel. 061/27 79 11, ext. 130 ou 138).

**MINISTERIE VAN SOCIALE VOORZORG**

Weerslag van de schommeling van het indexcijfer van de consumptieprijzen (spilindexcijfer 110,43 (basis 1988 = 100) op de sociale uitkeringen (ziekte-invaliditeit, pensioenen, arbeidsongevallen en beroepsziekten, tegemoetkomingen aan gehandicapten, gezinsbijslag). — Erratum

*Belgisch Staatsblad van 7 december 1991 (nr. 241).*

— blz. 27.724, onder C.I. Arbeidsongevallen;

2<sup>o</sup> 1. De getroffen en :

b) met een blijvende ongeschiktheid tussen 10 en 35 pct, lezen 3 077,79 F i.p.v. 2 931,22 F;

c) met een blijvende ongeschiktheid tussen 36 en 65 pct, lezen 4 100,31 F i.p.v. 3 906,03 F.

**MINISTERE DE LA PREVOYANCE SOCIALE**

Incidence de la fluctuation de l'indice des prix à la consommation (indice-pivot 110,43 (base 1988 = 100), sur les prestations sociales (maladie-invalidité, pensions, accidents du travail et maladies professionnelles, allocations aux handicapés, prestations familiales). — Erratum

*Moniteur belge du 7 décembre 1991 (n<sup>o</sup> 241).*

— page 27.724, sous C.I. Accidents du travail;

2<sup>o</sup> 1. Les victimes :

b) dont l'incapacité permanente est comprise entre 10 p.c. et 35 p.c., lire 3 077,79 F au lieu de 2 931,22 F;

c) dont l'incapacité permanente est comprise entre 36 p.c. et 65 p.c., lire 4 100,31 F au lieu de 3 906,03 F.

**EXECUTIEVEN — EXÉCUTIFS**

**VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE**

**MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP**

6 JANUARI 1992. — Omzendbrief HV 92/1

betreffende de subsidiëring van inbreidingsgerichte huisvestingsprojecten in kansarme buurten

Onderhavige omzendbrief heeft betrekking op de toepassing van het besluit van de Vlaamse Executieve van 2 augustus 1991 (*Belgisch Staatsblad* 19 september 1991).

Hij is gericht aan alle initiatiefnemers die voor de toepassing ervan in aanmerking komen, met name :

— de gemeentebesturen;

— de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;

— de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (V.H.M.) en haar erkende maatschappijen,

alsook aan de voogdijoverheden van voormelde besturen of instellingen (indien van toepassing).

Via deze omzendbrief worden de bepalingen van voormeld besluit, en de draagwijdte ervan, nader toegelicht. Met het oog op een gemakkelijke samenlezing met de tekst van het besluit is die toelichting artikelsgewijze opgevat.

#### Artikel 1, 3<sup>o</sup> « Bouw van huurwoningen ».

Overal waar verder in het besluit of in deze omzendbrief, verwezen wordt naar de « bouw van huurwoningen » is dit zowel van toepassing op nieuwbouw- als op verbouwingsprojecten.

Uiteraard is de term « woningen » te verstaan in zijn ruime betekenis, dus ook bijvoorbeeld appartementen; essentieel is wel dat het gaat over individuele en volwaardige woonegelegenheden.

In geval van verbouwing zijn wel een aantal voorwaarden gesteld :

- de verbouwing moet de realisatie van huurwoningen op het oog hebben;
- wanneer het over de verbouwing gaat van bestaande woningen moeten deze minstens 20 jaar oud zijn (voor niet-residentiële gebouwen geldt deze voorwaarde niet);
- het moet gaan over een grondige renovatie, hetgeen zich vertaalt in een minimumdrempel met betrekking tot de kostprijs van de werken.

Met betrekking tot die laatste voorwaarde weze het volgende verduidelijkt :

— de minimumdrempel dient te worden vergeleken met de gemiddelde kostprijs van de verbouwingswerken, in zoverre deze aanvaard worden als vatbaar voor subsidiëring door de Minister; deze aanvaarding blijkt uit de toekenning van de belofte van subsidie op het ontwerp (zie verder). De gemiddelde kostprijs wordt berekend over het toekomstig aantal woonegelegenheden, dit wil zeggen na verbouwing;

— de voorwaarde wordt gecontroleerd op basis van de (aanvaarde) raming op het ontwerp. Zou, in een randgeval, blijken dat na aanbesteding de drempel niet meer gehaald wordt, dan blijven de werken toch vatbaar voor subsidiëring. Het omgekeerde geval kan zich niet voordoen, vermits dan een aanbesteding zou gehouden zijn zonder voorafgaandelijke belofte op het ontwerp;

— de raming moet realistisch zijn. De initiatiefnemer heeft hier trouwens zelf alle belang bij, vermits bij de beoordeling van de aanbestedingsuitslag een vergelijking zal gemaakt worden met die raming (cfr. infra : procedure). Het bestuur Infrastructuur zal hierop toezien en desnoods een aanpassing voorstellen;

— zelfs wanneer de minimumdrempel overschreden wordt, maar uit de beschrijving van de werken blijkt dat het niet gaat om een grondige renovatie, dan kan het bestuur Infrastructuur de Minister adviseren de subsidie te weigeren.

#### Artikel 1, 4<sup>o</sup> « Kansarme buurt ».

De woonnoodgebieden worden gedefinieerd en afgebakend bij besluit van de Vlaamse Executieve. Momenteel zijn er tien woonnoodgebieden, nl. in Brugge, Menen, Gent, Aalst, Antwerpen, Mechelen, Leuven, Vilvoorde, Tongeren en de Mijncities.

Voor sommige woonnoodgebieden is de afbakening inmiddels reeds gewijzigd ten overstaan van het oorspronkelijk besluit. In geval van twijfel over het feit of een bepaald project zich al dan niet in woonnoodgebied situeert kan steeds het Bestuur Huisvesting (dienst Programmatie) geraadpleegd worden.

Is een project niet gelegen in woonnoodgebied, dan geldt een dubbele voorwaarde opdat een project ontvankelijk zou zijn voor subsidiëring op basis van onderhavig besluit.

1. Het project moet gesitueerd zijn in een bestaande woonkern.

Het begrip « bestaande woonkern » is omstandig uiteengezet in de reglementering met betrekking tot artikel 80 van de Huisvestingscode :

- besluit van de Vlaamse Executieve 7 maart 1990 (*Belgisch Staatsblad* 31 mei 1990);
- ministerieel besluit en omzendbrief van 5 september 1990 (*Belgisch Staatsblad* 11 december 1990).

2. De buurt moet beschouwd worden als kansarm.

Dit moet blijken uit één of meer van de volgende gegevens :

- een grote leegstand;
- een ernstige verkrotting;
- een belangrijke aanwezigheid van kansarme bewoners.

De termen « groot », « ernstig » en « belangrijk » moeten gezien worden in relatie tot de omvang van het project (aantal woonegelegenheden) waarvoor subsidie aangevraagd wordt. Naarmate dit project groter is kan het begrip buurt ook in een ruimere territoriale context bekeken worden.

Het Bestuur Huisvesting zal de Minister adviseren over deze aangelegenheden. In geval van twijfel over de ontvankelijkheid van een aanvraag is er geen bezwaar tegen dat een initiatiefnemer, vooraleer een officieel dossier in te dienen, eerst officieus contact neemt met dit bestuur. Desgevallend kan hierover ook voorafgaandelijk een beslissing van de Minister gevraagd worden, ten einde geen nutteloze energie en kosten te steken in het uitwerken van een volledig technisch dossier.

#### Artikel 1, 8<sup>o</sup> Bevoegde besturen.

Het Bestuur Huisvesting is momenteel gehuisvest in de Kunstlaan 43, te 1040 Brussel (tel. 02/513 74 64; fax : 02/514 27 01). Het ressorteert onder de Administratie Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, waarvan het directoraat-generaal gevestigd is in de Zandstraat 3, te 1000 Brussel (tel. 02/209 27 11, fax : 02/209 28 05).

Officiële stukken dienen gezonden naar de directeur-generaal.

Het Bestuur Gesubsidieerde Infrastructuur is thans gevestigd in de Kunstlaan 52, te 1040 Brussel (tel. 02/507 31 11; fax : 02/511 40 47).

#### Artikel 1, 8<sup>o</sup> « Project ».

Het begrip « project » is van belang in verband met de modaliteiten van verhuring van de woningen, voor de bouw van dewelke subsidies zijn verleend in het kader van dit besluit (zie verder).

Elke belofte van subsidie in het kader van dit besluit heeft betrekking op één project, dat bestaat uit één of meer woningen.

#### Artikel 2. Mogelijkheid tot subsidiëring.

Ook de bouw van één woning komt dus in aanmerking voor subsidie.

#### Artikel 3. Procedure.

De procedure kan als volgt geschetst worden :

1. De initiatiefnemer dient zijn officieel aanvraagdossier terzelfdertijd in bij het bestuur Gesubsidieerde Infrastructuur en bij zijn voogdij-overheid.

Wanneer het project niet gesitueerd is in woonnoodgebied dienen in deze aanvraag, benevens de normale samenstelling van een ontwerp-dossier, ook de nodige inlichtingen verstrekt te worden, op basis van dewelke de initiatiefnemer van oordeel is dat het project beantwoordt aan de criteria « inbreidingsgericht » (bestaande woonkern) en « kansarme buurt ».

2. Het Bestuur Gesubsidieerde Infrastructuur wint het advies in van het Bestuur Huisvesting, dat nagaat of het project in een woonnoodgebied ligt. Zo ja, dan wordt dit officieel geattesteerd, zoniet dan maakt het Bestuur Huisvesting een verslag op voor de Minister nopens de ontvankelijkheid voor subsidiëring. Het Bestuur Huisvesting deelt de beslissing van de Minister mee aan het Bestuur Infrastructuur, alsook aan de initiatiefnemer en aan zijn voogdij-overheid.

3. Is de aanvraag ontvankelijk, dan bezorgt de voogdij-overheid haar advies met betrekking tot het aanvraagdossier van de initiatiefnemer aan het Bestuur Gesubsidieerde Infrastructuur.

4. Het Bestuur Infrastructuur stelt na onderzoek van het dossier een ontwerp van subsidiebesluit op dat, vergezeld van het advies van de voogdij-overheid en via de Inspectie van Financiën (indien vereist) wordt voorgelegd aan de Minister. Dit subsidiebesluit heeft betrekking op het ontwerp (en de daarbij horende raming).

5. Keurt de Minister het subsidiebesluit goed, dan neemt het Bestuur Infrastructuur de nodige maatregelen tot vastlegging van de kredieten, waarna het besluit via de voogdij-overheid betekend wordt aan de initiatiefnemer.

6. De ontvangst van deze betekening laat de initiatiefnemer toe de gunningsprocedure aan te vatten, zo nodig na aanpassing van het ontwerp. In de regel geschiedt de gunning via openbare aanbesteding; het subsidiebesluit geeft hierover uitsluitel.

7. De initiatiefnemer dient zijn gunningsdossier terzeldertijd in bij zijn voogdij-overheid en bij het Bestuur Gesubsidieerde Infrastructuur. Het ontwerp van subsidiebesluit, nu met betrekking tot de gunning, wordt vergezeld van het advies van de voogdij-overheid en via de Inspectie van Financiën (indien vereist); door het Bestuur Gesubsidieerde Infrastructuur ter goedkeuring voorgelegd aan de Minister.

8. Keurt de Minister dit subsidiebesluit goed, dan neemt het Bestuur Infrastructuur desgevallend de nodige maatregelen tot bijkomende vastlegging van de kredieten, waarna het besluit via de voogdij-overheid betekend wordt aan de initiatiefnemer.

9. De ontvangst van dit tweede subsidiebesluit laat de initiatiefnemer toe de werken toe te wijzen en het aanvangsbevel af te leveren.

Voor een meer gedetailleerde beschrijving van deze procedure wordt verwezen naar het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 juni 1989 houdende vaststelling van de procedure inzake de subsidiëring van bepaalde werken, leveringen en diensten die door of op initiatief van regionale of lokale besturen of ermee gelijkgestelde rechtspersonen worden uitgevoerd (*Belgisch Staatsblad* 8 september 1989). In hetzelfde Staatsblad vindt men ook een toelichtende omzendbrief.

Bij afzonderlijk besluit van de Vlaamse Executieve van 7 maart 1990 (*Belgisch Staatsblad* 31 mei 1990) werd de procedure, ingesteld door het besluit van 21 juni 1989, onder andere ook van toepassing gesteld voor de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en haar erkende maatschappijen.

#### Artikel 4. Subsidieerbare werken.

Alle werken buiten de bebouwde grondoppervlakte van de woningen zijn uitgesloten van subsidie.

De enige uitzondering hierop is de slooping van bestaande constructies, wanneer deze slooping vereist is voor het project en in zoverre zij beperkt is in omvang ten opzichte van het totaal project. Voor zeer grote sloopingswerken, waarvoor de initiatiefnemer een beroep wenst te doen op financiële steun van het Vlaamse Gewest, is het geraadzaam te opteren voor een aanvraag in het kader van artikel 80 of artikel 94 van de Huisvestingscode. In dergelijke gevallen zullen de sloopingswerken trouwens het voorwerp uitmaken van een afzonderlijke gunningsprocedure.

Binnen de bebouwde grondoppervlakte van de woningen zijn alleen die werken subsidieerbaar die aanvaard worden als noodzakelijk voor het project. In principe zijn dat alle werken die toelaten een behangklare woning af te leveren aan de toekomstige huurder.

Of een bepaald gedeelte van het werk al dan niet subsidieerbaar is, zal blijken uit de belofte van subsidie op het ontwerp, zoals die door de Minister wordt toegekend, na advies van het Bestuur Infrastructuur.

#### Artikel 5. Berekening van de subsidie.

De berekening van de subsidie gebeurt in verschillende stappen, naarmate meer gegevens van het project bekend zijn.

Zij wordt een eerste keer geraamd op basis van het ontwerp-dossier (belofte van subsidie op het ontwerp). Hoewel hiermee geen uitbetaling gepaard gaat, is deze berekening niet zonder belang voor de initiatiefnemer, omdat op basis hiervan wel een vastlegging van kredieten wordt genomen op de begroting van de Minister (cfr. punt 5 van de procedure).

Na goedkeuring van het gunningsdossier (belofte van subsidie op het gunningsdossier) wordt de subsidie een tweede keer geraamd. Valt deze tweede raming hoger uit dan de eerste, dan wordt een bijkomende budgettaire vastlegging genomen; in het omgekeerde geval wordt de oorspronkelijk toegekende subsidie tot het lagere bedrag herleid.

Na uitvoering van de werken kent men de exacte bedragen. Twee gevallen kunnen zich nu voordoen :

— ofwel is het bedrag na uitvoering lager dan het bedrag vooropgesteld op basis van het gunningsdossier. Dan wordt de subsidie berekend op basis van het bedrag van de uitgevoerde werken;

— ofwel is de kostprijs na uitvoering hoger dan was vooropgesteld op basis van het gunningsdossier. In dat geval wordt de subsidie berekend op basis van het gunningsbedrag, en is er dus een beperking van de subsidie.

Wanneer dus, binnen de totale kostprijs van de werken, de schommelingen in meer hoger liggen dan deze in min, is het verschil niet vatbaar voor subsidie.

Omgekeerd wil dit niet noodzakelijk zeggen dat alle wijzigingen binnen het project a priori aanvaard zullen worden zolang de totale kostprijs maar beneden het gunningsbedrag blijft. Voor kleine wijzigingen zal dit inderdaad het geval zijn, maar het spreekt voor zich dat het project na uitvoering nog steeds in essentie moet beantwoorden aan het ontwerp- en het gunningsdossier; waarmee de Minister aanvankelijk heeft ingestemd.

Een beslissing tot het al dan niet aanvaarden van de doorgevoerde wijzigingen wordt genomen door de Minister (of zijn afgevaardigde) bij de goedkeuring van de eindafrekening. Zijn belangrijke wijzigingen in de loop van de uitvoering onvermijdelijk, dan verdient het aanbeveling hierover voorafgaandelijk contact op te nemen met het Bestuur Infrastructuur, dat zal oordelen welke de meest aangewezen houding is.

#### Opmerking.

De nadruk wordt erop gelegd dat het hierbij telkens gaat om de bedragen (na gunning of na uitvoering) met betrekking tot de subsidieerbare werken, herzieningen uitgezonderd (wat de herzieningen betreft : zie artikel 5, 3e lid).

**Artikel 6.**

Artikel 6, eerste lid, 1<sup>o</sup> behelst een verbod van cumulatie van subsidies met betrekking tot de uitvoering van de werken.

Beoogt men bijvoorbeeld de realisatie van huurwoningen door verbouwing van een pand, of door nieuwbouw op een grond, gelegen in herwaarderingsgebied, dan is niet mogelijk de werken zowel te subsidiëren op de kredieten van de herwaarderingsoperaties als op de inbreidingsgerichte projecten in kansarme buurten, zelfs als aan beider voorwaarden is voldaan.

Daarentegen is het bijvoorbeeld niet a priori uitgesloten voor de verwerving subsidies te genieten op herwaarderingskredieten, gecombineerd met een toelage voor de werken op basis van het besluit van 2 augustus 1991. Een beslissing hierover wordt uiteraard genomen door de bevoegde Minister, door het al dan niet toekennen van beide subsidies.

Artikel 6, tweede lid, heeft enkel betrekking op projecten die gesitueerd zijn in herwaarderingsgebieden, vermits slechts in dergelijke gevallen het gebruik van trekkingsrechten op het investeringsfonds mogelijk is.

**Artikel 7.**

Voor wat de erkende vennootschappen van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij betreft geschiedt de uitbetaling ten gunste van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, voor rekening van de erkende vennootschap.

**Artikel 8.**

De in artikel 8 bedoelde normen kunnen op aanvraag bekomen worden bij het Bestuur Infrastructuur.

Dat de modaliteiten van verhuring verschillen naargelang het gaat om erkende vennootschappen enerzijds, of gemeenten of O.C.M.W.'s anderzijds, vindt zijn verklaring in het feit dat op de eerste categorie het sociale huurstelsel van toepassing is, terwijl voor de tweede het private huurrecht geldt.

**Artikel 9.**

Nadere inlichtingen betreffende de voorwaarden inzake eigendom of vruchtgebruik en inkomen kunnen ingewonnen worden bij het Bestuur Huisvesting of bij de V.H.M.

De tweede zin van de eerste alinea houdt concreet in dat een huurder, die eerder reeds toegelaten is tot een sociale woning, opnieuw aan de toelatingsvoorwaarden moet voldoen wanneer hij wenst een woning te betrekken die deel uitmaakt van een project, zoals gedefinieerd in artikel 1, 8<sup>o</sup>.

**Artikel 10, § 1 (erkende vennootschappen).**

Het spreekt voor zich dat de subsidie, die het Vlaamse Gewest toekent voor de uitvoering van deze projecten, ten goede moet komen aan de huurders. De eerste alinea van artikel 10, § 1, voorziet met het oog hierop een vermindering van de jaarlijkse basishuurprijs.

De tweede alinea laat de erkende vennootschappen toe, indien zij dit wensen, de voordelen van de toegelaten subsidies te spreiden over de verschillende projecten. Dit is een mogelijkheid maar geen verplichting; wenst een initiatiefnemer van deze mogelijkheid gebruik te maken, dan is wel de instemming van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij vereist.

Het kan voorkomen dat een woninggroep in meerdere fasen wordt uitgevoerd, waarbij de ene fase wel gesubsidieerd wordt op basis van het besluit van 2 augustus 1991 en een andere niet. Zulks leidt dan tot een verschillende basishuurprijs naargelang van de fase tot dewelke een bepaalde woning behoort. Acht een initiatiefnemer dit niet wenselijk, dan beschikt hij over de mogelijkheid om op die niet-gesubsidieerde woningen dezelfde regeling toe te passen als hiervoor aangehaald, met dien verstande dat voor die woningen dan ook dezelfde modaliteiten gelden van verhuring, toewijzing en opzegging.

Het laatste lid houdt een dwingende voorwaarde in. In tegenstelling tot het sociale huurstelsel, waar een opzeg mogelijk is maar niet verplicht indien de sociale omstandigheden zulks kunnen verantwoorden, is voor woningen die behoren tot een project (in de zin van artikel 1, 8<sup>o</sup>) de opzeg wel degelijk verplicht. Het behoort tot de plicht van de erkende vennootschappen de kandidaat-huurders van deze woningen hiervan uitdrukkelijk, en voorafgaandelijk aan de verhuring, in kennis te stellen.

**Artikel 10, § 2 (gemeenten en O.C.M.W.'s).**

De eerste drie alinea's behandelen de berekeningsmodaliteiten met betrekking tot de huuropbrengst.

Via verminderingen op de normale (markt)huurprijs moet de verleende subsidie ten goede komen aan de kansarme huurders. Gelet op de dwingende bepalingen van het gemeene huurrecht (Burgerlijk Wetboek) betreffende de huurprijsverhogingen — in principe is enkel een indexering toegelaten — wordt in de derde alinea een duidelijk onderscheid gemaakt tussen, enerzijds, de huurprijs zelf en, anderzijds, de verminderingen daarop die worden toegestaan in functie van het inkomen van de huurders.

De vierde alinea houdt een dwingende regeling in met betrekking tot de opzegging. Hierbij werd uitgegaan van de normale huurtermijn van 9 jaar, opgenomen in de huurwet.

**Artikel 11.**

De in het tweede lid bedoelde (gehele of gedeeltelijke) vrijstelling zal uiteraard enkel toegestaan worden wanneer daartoe ernstige motieven voorhanden zijn.

Een voorbeeld hiervan is de realisatie van een project waarvoor de infrastructuur gefinancierd is op basis van artikel 80 van de Huisvestingscode. Ingevolge het decreet van 5 juli 1989 is de initiatiefnemer, binnen bepaalde voorwaarden, ertoe gehouden de woning te verkopen aan de zittende huurder indien deze erom verzoekt. Het spreekt voor zich dat de Minister in een dergelijk geval de initiatiefnemer zal vrijstellen van de verplichting tot terugbetaling van de subsidie, wanneer deze verkoop plaats vindt vóór de termijn van 30 jaar na de eerste inhuurneming is verstreken.

Brussel, 6 januari 1992.

De Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting,  
L. WALTNIEL